

Dr Jonathan Greer, Archeologia i Stary Testament, Sesja 2, Metody archeologiczne

© 2024 Jonathan Greer i Ted Hildebrandt

To jest dr Jonathan Greer w swoim nauczaniu na temat archeologii w Starym Testamencie. To jest sesja 2, Metody Archeologiczne.

Witam ponownie. W tym wykładzie będziemy rozmawiać o metodach archeologicznych. I zanim faktycznie wbijemy łopatę w ziemię, musimy pamiętać, musimy cofnąć się i przypomnieć sobie ogólny obraz tego, gdzie jesteśmy, geografię kraju. Jest to całkowicie samodzielna subdyscyplina, w której moglibyśmy przeprowadzić całą serię wykładów na temat praktyki geografii historycznej, obejmującej filologię, geografii właściwą, hydrologię i rozumienie krajobrazów.

Zatem zanurzymy w tym jedynie naszą stopę, przedstawiając ogólny obraz tego, dlaczego starożytny Izrael jest na tej ziemi. Jeśli więc pomyślimy o Civilizations 101, być może pamiętacie to z gimnazjum. Dowiesz się o kulturach rzecznych i powstaniu cywilizacji około 3000 lat p.n.e.

Miało to miejsce na starożytnym Bliskim Wschodzie w dwóch miejscach: w Egipcie i w Dolinie Mezopotamii. Istnieje trzecia kultura rzeczna, Dolina Harappan, która dała początek cywilizacjom wschodnim, będącym poza naszym zasięgiem. Jednak w przypadku południowego Lewantu dwoma głównymi epicentrami kultur rzecznych są Egipt i Mezopotamia.

Piękno kultury rzecznej polega na tym, że można wyhodować więcej żywności, niż można zjeść. Tak więc, jeśli masz nadwyżkę żywności, można ją przekształcić w energię za pomocą dwóch głównych mechanizmów. Jednym z nich jest możliwość wymiany dodatkowej żywności na zasoby.

Możesz przejść w stronę gospodarki specjalistycznej, jeśli możesz nakarmić określonych ludzi i nie muszą oni tracić czasu na zbieranie żywności. Możesz też, w brutalnym wydaniu, nakarmić armię, która będzie kraść rzeczy innym ludziom. Jest to powód, dla którego te kultury rzeczne mają długą historię.

Zatem zarówno Egipt, jak i Mezopotamia, to właśnie tam mamy pierwsze dowody dotyczące tych regionów cywilizacji. A potem wznosiły się i opadały wielokrotnie w całej wielkiej historii tego kraju. Mamy również dwa naturalne cechy geograficzne, które kierują wszelki ruch pomiędzy tymi kulturami rzecznych.

A to byłyby Pustynia Wschodnia, Pustynia Syryjska na wschodzie i Morze Śródziemne na zachodzie. Dlatego też Jim Monson i wielu jego zwolenników w Jerusalem University College słusznie nazwało ten region krainą pomiędzy, krainą pomiędzy.

Podoba mi się to określenie, ponieważ przypomina nam, że jest to kraina pomiędzy supermocarstwami, ale jest to także kraina pomiędzy pustynią a morzem.

I tak, historia rozgrywająca się w Biblii, ogólny obraz jest podyktowany. Jeśli spojrzymy na długi czas trwania historii, zobaczymy przyptywy i odpływy ruchu drogowego, które przebiegają przez tę krainę pomiędzy. Nazywamy ten region także Lewantem, ale niektórzy powiedzą, że zdradza to zachodnią perspektywę. Lewant ze wschodu, wschód słońca to tylko perspektywa ze wschodu.

Inni będą mówić o tym w kategoriach geologicznych, aż do płyt i takich jak Syria i Palestyna. Ale w tej krainie rozgrywają się wydarzenia opisane w Biblii. Jak więc widzicie, narysowałem tam strzałki wskazujące, że na tych ziemiach mamy wiele konfliktów.

Przypomina nam to, że kiedy w historii biblijnej spotykamy te supermocarstwa, główny powód ich zainteresowania tymi ziemiami jest związany z dynamiką władzy, poszerzaniem ich wpływów, a ostatecznie zdominowaniem tych szlaków handlowych. Ponieważ jeśli będziesz kontrolować punkty poboru opłat i hotele, możesz zarobić wszystkie pieniądze podróżujących przez nie osób. Oto ogólny obraz geografii starożytnego Bliskiego Wschodu w odniesieniu do naszej historii.

A następnie, w obrębie krainy biblijnej, obecnie Izraela, Palestyny, Jordanii, kawałków Libanu i Egiptu, mamy strefy podłużne. Mamy równinę przybrzeżną; mamy centralne wzgórza, a pomiędzy nimi, na południu, małą strefę buforową niskich wzgórz Szefeli. A potem zjeżdżamy do Wielkiej Rift Valley, Doliny Jordanu, a potem w górę na Płaskowyż Transjordański.

W miarę przemieszczania się z północy na południe zauważamy także różnice w klimacie i pogodzie. Ogólnie rzecz biorąc, znacznie więcej opadów jest na północy i znacznie mniej na południu Negewu, gdzie rocznie spada od zera do dwóch cali deszczu. A co roku w styczniu jest jedna z corocznych wycieczek, które prowadzimy z żoną.

Żartujemy, że często byliśmy tam tego jednego dnia, kiedy wszystkie te dwa cale spadły dokładnie w tym samym czasie w styczniu na Negewie. Kiedy jednak spojrzymy na geografie, zauważymy, że między tymi imperiami istnieją punkty konfliktu, które pozostawiają ślad w postaci zniszczenia. Mamy też trzęsienia ziemi.

Z biegiem czasu mamy również naturalne porzucenia. Stanowią one większość miejsc, w których będziemy prowadzić prace wykopaliskowe i szukać materialnych pozostałości przeszłości ludzkości. Co zatem robimy w terenie? Co robimy w terenie? Cóż, pierwszą rzeczą jest zaangażowanie się w badania regionalne.

W krajach biblijnych prowadzono trwające dziesięciolecia badania, które w zasadzie przemierzały cały kraj i zbierały ceramikę z powierzchni. Nie kopie. Czasami zrobią tylko jedną łopatę.

To wszystko, co jest dozwolone, wykop testowy z łopatą. Ale samo przemierzenie powierzchni ziemi, tej geografii, o której mówiliśmy, i zebranie odłamków ceramiki, kawałków ceramiki. W kilku punktach dowiemy się, że ceramika jest naszym najlepszym wskaźnikiem datowania względnego, ponieważ styl ceramiki zmienia się z biegiem czasu.

Tak więc, oceniając okres fragmentów ceramiki rozrzuconych na powierzchni starożytnych miejsc, możemy dowiedzieć się, kiedy w długiej historii miejsce to było zamieszkane. Brzmi to trochę zabawnie, prawda, że ceramika przedostaje się na powierzchnię z każdej warstwy cywilizacji? Ale znaleźliśmy tyle danych z badań, że kiedy faktycznie zagłębiamy się w pozostałości starożytnego miasta, odkrywamy, że ceramika powierzchniowa rzeczywiście reprezentuje, a nie w jakimkolwiek procencie, długość lub intensywność okupacji. , ale może dać nam ogólne pojęcie o tym, czy żyli tam ludzie w późnej epoce brązu, epoce żelaza, czy w okresie bizantyjskim i tak dalej.

Zatem w ciągu ostatnich kilku dziesięcioleci na większości terytorium przeprowadzono badania powierzchniowe, które mogą wskazać, kiedy liczba osad rośnie , a kiedy spada. Nie mówi więc nic o intensywności osadnictwa w tym miejscu, ale ma wiele do powiedzenia na temat porównywania stanowisk z epoki żelaza ze stanowiskami z późnej epoki brązu. Zatem stanie się to ważne w dalszej części naszej dyskusji.

Jest to jednak pierwszy krok w ustaleniu, gdzie znajdują się obiekty i które są zajęte w jakim okresie. Możemy zatem przejść do następnego kroku, czyli identyfikacji miejsca. Jest to właściwa dziedzina geografii historycznej, która obejmuje Biblię i inne starożytne przekazy, takie jak Onomasticon Euzebiusza, listę nazw miejscowości ze znacznie późniejszych czasów, która może dać pewne wskazówki dotyczące względnego położenia miejsc względem siebie na czas pisania.

Mamy także dane supermocarstw, które pojawiły się w zakresie kolejności lokalizacji i list ich podbojów, i tak dalej. Następnie mamy bogate dane biblijne, granice plemienne i listy administracyjne. Dzięki temu procesowi, a także identyfikacji punktów orientacyjnych wymienionych w tych punktach. A co najlepsze, od czasu do czasu, na przykład w Tel Dan, możesz otrzymać napis, który faktycznie zawiera nazwę miejsca, co potwierdza dokonaną identyfikację poprzez analizę starożytnych tekstów i geografii.

Po zidentyfikowaniu miejsca, a czasami jest ono niezidentyfikowane, a mimo to decydujemy się na kopanie, rozpoczynamy wykopaliska tel . Dwa L po hebrajsku i jedno L, przepraszam, jedno L po hebrajsku i dwa L po arabsku, gdy transliterujemy

oba na angielski. Co to jest telefon ? Przygotowałem więc bardzo wyrafinowaną animację, aby zademonstrować, czym jest telefon .

więc ocenić, czy mam przyszłość, która zawodzi w Biblii i czy masz starożytne miasto, a starożytne miasta zostały po raz pierwszy wybrane ze względu na swoje położenie geograficzne. Więc zawsze są, chcesz myśleć o wodzie. Istnieją zatem starożytne miejsca położone z dala od dróg wodnych, gdzie wodę trzeba pobierać z daleka lub doprowadzać rurociągiem w późniejszych okresach.

Ale większość naszych osiedli, największych i najtrwalszych, ma w pobliżu własne źródło wody. Może to być woda z naturalnej studni, naturalnego źródła lub studni, albo mamy też cysterny, duże jaskinie wykute w wapieniu, aby gromadzić wodę deszczową, którą można wchłonąć przez cały rok. Ale mamy źródło wody, więc starożytni ludzie osiedli się w pobliżu tego źródła wody, a wtedy drogi połączą te starożytne osady.

Pomyślcie o tym jak o starożytnej osadzie, w której wybuchł straszny pożar. To jest delikatna ilustracja. Wszyscy wyszli i wszystko było w porządku, ale całe miasto stanęło w płomieniach, pozostawiając wielką, zniszczoną kupę popiołu.

Obecnie myślimy, że gdyby tak się kiedykolwiek stało, być może oczyścilibyśmy całą lokalizację, wykopalibyśmy nowy fundament i rozpoczęli odbudowę. Cóż, w czasach starożytnych nigdy by tego nie zrobili. Po pierwsze, nie zamierzają wyjechać, bo jest tam woda i jest tam droga, więc będą chcieli tej lokalizacji.

A potem drewno i kamień, mamy kamienne bloki, które są już ociosane, już wyrzeźbione. A drewno jest bardzo, bardzo rzadkie na tych ziemiach. Najlepsze lasy znajdowały się na północy, w Fenicji, obecnie w Libanie.

Dlatego ponownie wykorzystaliby każde drewno, jakie tylko mogli, dowolne bloki, jakie tylko mogli, dowolne materiały. Budują więc, dosłownie z popiołów, odbudowują kolejne miasto dokładnie w tym samym miejscu. Dokładnie to samo miejsce.

Teraz jesteśmy na dobrej drodze, może to nastąpić kilka lat później, może to być dekada później. A potem powiedzmy, że jest trzęsienie ziemi. I znowu, wszyscy poradzi sobie świetnie, wszyscy mają się dobrze, ale miasto jest w ruinie i pozostawiło kolejną zniszczoną warstwę tuż nad pierwszą warstwą.

I zgadnij co? Z pozostałości zniszczonego miasta budują kolejne miasto, wciąż blisko wody, wciąż blisko drogi. A ten został po prostu porzucony z czasem i dlatego napływają piaski, osady ziemi, może są w pobliżu doliny zalewowej, rzeczy są zmywane. Mamy pozostałości po tym mieście, które opuszczono w samą porę.

I zgadnij co? Budują kolejne miasto w tym samym miejscu i wiecie co? Ten również ulega zniszczeniu w wyniku pożaru. Wszystkim się udało, ale to tylko ogień, bo pomyślałem, że to najfajniejsza automatyzacja, która jest w przejściach slajdów. Ale teraz mamy wpływ różnych warstw cywilizacji na cywilizację.

Zniszczone miasto za zrujnowanym miastem. To jest to, co nazywamy tellem, sztucznym kopcem, który reprezentuje zrujnowane miasto po zrujnowanym mieście. Podczas każdej podróży po starożytnym Bliskim Wschodzie zobaczysz je rozsiane po krajobrazie.

Są bardzo podobne do wysypisk śmieci w Stanach Zjednoczonych, ale zwykle są ukryte za drzewami. Ale tutaj można zobaczyć te kopce na całym starożytnym Bliskim Wschodzie. Jak teraz podejść do zrozumienia i umawiania się z narratorem? Cóż, sekret tkwi w materialnych artefaktach, które są powiązane z każdą warstwą zniszczenia.

Więc tutaj umieściłem małe sylwetki miski, dzbanka i widok z lotu ptaka na lampę oliwną, gdzie tu wkładano knot, trochę oliwy, i to były światła starożytnego świata. Powiedzmy, że na tym pierwszym poziomie miski wyglądają tak, dzbanki wyglądają tak i lampy oliwne wyglądają tak. Cóż, na następnym poziomie możemy zauważyć zmianę stylistyczną w każdym z tych naczyń.

Nowoczesnym przykładem, jaki moglibyśmy pomyśleć, byłby pojemnik na Coca-Colę. Tak więc w latach 60. mamy butelki po Coca-Coli, butelki szklane, które nadal są używane w niektórych częściach świata, ale przywożone, poddawane recyklingowi i ponownie napełniane Coca-Colą. Następnie, w latach 70., wprowadzili tę aluminiową puszkę, która miała bardzo niebezpieczne uchwyty, bardzo grube i twarde ścianki, a następnie w latach 80. przeszli na cieńsze aluminium, a następnie ze zwężającą się górami do bezpieczniejszego uchwytu, który nie wyszło do końca.

A potem, w latach 90., plastikowe butelki, więc można było przekopać ziemię i znaleźć pojemnik po Coca-Coli i prawdopodobnie mógłby mi pan powiedzieć, w której dekadzie dokonano tego depozytu w związku ze zmianą stylu Coca-Coli - Naczynie na colę. A potem oczywiście pojawiają się pewne komplikacje, ponieważ w okresie świąt Bożego Narodzenia mogą przywieźć tradycyjne butelki po coli i tak dalej, i tak dalej. Kolekcjoner może przechowywać skrytkę, która wówczas, jeśli znajduje się w depozycie, może wprowadzić zamieszanie.

Mamy takie rzeczy także w archeologii. Ale masz pomysł. Z biegiem czasu styl statku się zmienia.

To może dać nam pojęcie o chronologii względnej – tej zmianie stylu naczyń. Jak datujemy warstwy? Zatem randkowanie względne, możemy powiedzieć, że ten poziom jest wcześniej, jest wcześniejszy niż ten poziom.

Prosta superpozycja, termin, który możemy zapożyczyć z geologii, który mówi, że wcześniejsze rzeczy są głębsze niż nowsze. Wiemy jednak, że nie jest to takie proste. Tak więc wszyscy lubimy efekt ciasta warstwowego i to daje wyobrażenie o tym, jak to się dzieje.

Ale w rzeczywistości ludzie kopią rowy, fundamenty, groby. Wykorzystują ponownie materiał z późniejszych okresów i umieszczają go w późniejszych warstwach. Albo kiedy kopią dół, umieszczają wcześniejszy materiał na nowszym materiale.

W praktyce jest to znacznie bardziej skomplikowane. Ale generalnie przedstawiamy chronologię względną na podstawie jej głębokości w stosunku do innego materiału. To jest więc randkowanie względne.

Jeśli chodzi o datowanie bezwzględne, mamy różne metody, które mogą próbować umieścić kotwice chronologiczne w poszczególnych warstwach lub terminem archeologicznym są warstwy. Zatem warstwa jest indywidualną warstwą materiału, pozostałościami architektonicznymi i pozostałościami materialnymi z określonego okresu. Możemy więc przyjrzeć się różnym warstwom i spróbować ustalić kotwice chronologiczne, które pomogą ustalić datę w naszej względnej chronologii.

Obecnie naszą najlepszą podstawą naukową, coraz częściej wykorzystywaną w archeologii południowego Lewantu, jest datowanie radiowęglowe, które sprawdza okres półtrwania poszczególnych pierwiastków, a następnie kalibruje się je względem słoju drzew i cofa się w czasie, aby zostać potrafimy określić lata historii tak, jak myślimy o latach. Nawet w tym przypadku istnieje duże pole manewru, które z łatwością może wynosić od 50 do 75, jeśli nie więcej, zakresu błędu, który spowodował poważne komplikacje w jednej z debat toczących się w tak zwanej archeologii biblijnej odnoszącej się do X wieku oraz istnienie tak zwanej zjednoczonej monarchii. Porozmawiamy o tym w przyszłości, ale datowanie radiowęglowe i im więcej mamy próbek, które można nanieść i grupować, będziemy mogli uzyskać lepszy obraz bezwzględnej daty każdej z tych warstw.

Następnie możemy porównać warstwy z jednej witryny z warstwami z innych witryn. Możemy więc zacząć łączyć to z danymi, które zebraliśmy z badań powierzchniowych i zacząć rekonstruować okupację w określonych okresach. Możemy także prześledzić trendy zmian cywilizacyjnych.

Czy było dużo ludzi, czy mniej ludzi? Czy widzimy zmiany demograficzne? Czy możemy je powiązać z historycznymi kampaniami wojskowymi obcych mocarstw? Itd. itp. Wszystko to jest znowu niewiarygodnie skomplikowane, ale można sobie wyobrazić, jak należy zadawać takie pytania. Oprócz twardych danych naukowych możemy także wykorzystywać pozostałości epigraficzne i pisane, jeśli je posiadamy.

Zatem w późniejszych okresach możemy używać monet z datą. Cóż, nie mają daty, ale konkretnego władcę, którego następnie zrekonstruowaliśmy za pomocą chronologii, aby wrócić do konkretnej daty w oparciu o listy królów, które możemy skoordynować. Mamy też funkcjonujące egipskie skarabeusze w kształcie chrząszcza z napisem na spodzie, który często będzie wspominał konkretnego faraona.

Mogą one być jednak skomplikowane, ponieważ czasami trzymano je przez pokolenia. Wyglądają całkiem fajnie i egzotycznie jak na kogoś z Lewantu, jeśli zostały odebrane wtórnie. Dlatego czasami mogą one trwać dalej.

Mogą nam więc pomóc tylko w jednym kierunku randkowania. Mamy więc pewne rzeczy, które możemy zastosować, aby spróbować ustalić daty bezwzględne i skoordynować je z naszymi danymi dotyczącymi datowania względnego. A więc trochę o tym, czym jest tell i w jaki sposób będziemy z niego randkować.

Następną rzeczą, gdy mamy już telle, jest rozpoczęcie ich drążenia w dół. Czasami robi się to za pomocą dużego rowu z Tell Rehov, gdzie byłem w 2007 roku jako wolontariusz. I widać nawet w wykopie, że są oznaczenia różnych przestrzeni.

Można zobaczyć elementy architektoniczne, kamienny fundament. Na zjeżdżalni i różnych instalacjach kamiennych można zobaczyć ślady architektury z cegły mułowej. Na samym dole, na poziomie późnej epoki brązu, odkryliśmy instalację do topienia dla hutnictwa.

Można więc zobaczyć warstwy odpowiadające różnym okresom. Pozostała tu późna epoka brązu, żelazo I i żelazo II dalej na zboczu. Ale ogólnie rzecz biorąc, zaczynamy od kawałka ziemi, wyznaczając mapę kwadratu o wymiarach 5 na 5 metrów, a następnie zaczynamy powoli schodzić w dół warstwa po warstwie, pozostawiając 1-metrową bryłę, która jest zasadniczo ścianą oporową do zdefiniuj kwadraty.

Ale daje nam to również pewną kontrolę nad identyfikacją różnych warstw stratygraficznych, ponieważ archeologia jest nauką destrukcyjną. Usuwasz materiał, katalogujesz go, ale nie możesz go odłożyć tak, jak go znalazłeś. Jest to więc nauka destrukcyjna.

Po usunięciu tych informacji nie będzie można już wrócić. Dlatego w wykopaliskach bardzo ważne staje się nagrywanie, metody nagrywania. Tak więc, gdy będziemy schodzić warstwa po warstwie w obrębie tych 5-metrowych kwadratów, niektórzy ludzie zrobią kwadraty o wymiarach 10 na 10 metrów.

Istnieją różne techniki kopania. Schodzimy jednak bardzo ostrożnie. Czasami więc, jeśli jest dużo wierzchniej warstwy gleby pochodzącej z nowoczesnej działalności rolniczej itp., możemy działać szybciej i używać większych narzędzi.

Kiedy jednak schodzimy do pozostałości materialnych, postępujemy bardzo ostrożnie naszym głównym narzędziem, czyli kielnią, kielnią murarską, skrobiąc w dół milimetry za jednym razem, zamiatając szczotkami, a następnie zbieraną przez nas ziemią jeśli jest to zrobione najdokładniej, należy je przesiać przez sito lub sito o różnych rozmiarach, aby odizolować wszelkie fragmenty ceramiki, pozostałości kości zwierzęcych lub jakiegokolwiek przedmioty lub artefakty. Weźmiemy również trochę tej gleby, włożymy ją do wiadra, dodamy wodę, a materiał organiczny wypłynie na powierzchnię, który następnie będzie można zbadać pod mikroskopem w celu zidentyfikowania występujących tam różnych gatunków roślin. Istnieje zatem szereg innych metod archeologicznych, które moglibyśmy zastosować w tamtym czasie.

Bardzo ważne staje się jednak rejestrowanie wszystkiego, co odkopujemy. Odbywa się to za pomocą komputerów, co znacznie udoskonało nasze techniki nagrywania. Od mapowania struktur jeszcze przed przekopaniem się przez radar penetrujący ziemię, przez identyfikację miejsc z powietrza za pomocą zdjęć satelitarnych lub zdjęć lotniczych z samolotów, po dokumentowanie, kiedy zwykle kopaliśmy.

Tradycyjnie były one szkicowane, a różne warstwy rysowane przez artystę. Obecnie używamy fotografii cyfrowej o wysokiej rozdzielczości, a nawet technik z dziedziny fotogrametrii, które nakładają na siebie fotografie ze szkicami powiązаныmi z GPS w celu mapowania konkretnych dokładnych lokalizacji w przestrzeni i czasie, zarówno fotograficznie, jak i połączenia ich przestrzennie za pomocą danych GPS, aby tworzyć modele 3D, przechodząc warstwa po warstwie. Będziemy również używać dronów do wykonywania lokalnych zdjęć lotniczych, aby uzyskać pogląd na miejsce.

Dlatego nagrywanie jest bardzo, bardzo ważne. Niektórzy nawet korzystają z wideo, ponieważ obecnie współpracujemy. Schodząc w dół, otrzymujesz ruchomy obraz procesu.

Dlatego nagrywanie jest bardzo, bardzo ważne. Kolejnym krokiem jest analiza kamieni, kości, garnków, materiału i pozostałości organicznych. Jak już wspomniałem, zastosowanie nauk ścisłych do pozostałości botanicznych, pozostałości zooarcheologicznych, badań DNA i badań izotopów stało się dość wyrafinowane.

Będziemy mogli następnie wziąć określone artefakty lub duże grupy danych i zbadać, w jaki sposób mogą one nabrać znaczenia z perspektywy etnograficznej opartej na zasadzie analogii. Jeśli znajdziemy artefakt, do czego był on używany? Często przypomina mi się scena z Małej Syrenki, w której bohaterka zbiera z powierzchni różne rzeczy i ma widelec. I zapomniałam, jak ona to nazywa, ale przeczesuje włosy widelcem, myśląc, że to coś na widelec do pielęgnacji włosów.

Ale wszyscy wiemy, że nie tak używa się widelca. Dlatego czasami nasze domysły mogą być błędne. Ale to, co tam robimy, a czasami może nam pomóc, to

przyglądanie się dzisiejszym tradycyjnym społeczeństwom, które często korzystają z tych samych technologii, które były obecne w starożytnym świecie.

Mogą to być struktury ogólnego obrazu, struktury społeczne lub szczegóły dotyczące sposobu wytwarzania i wypalania pewnego rodzaju glinianego garnka. Tak więc, na zasadzie analogii, nazywa się to czasami etnoarcheologią. Czasami może obejmować element eksperymentalny.

Jak wspominałem zajmuję się kośćmi zwierząt. Otrzymuję całe zwierzęta i duże kawałki mięsa od rzeźników, rolników i myśliwych i mogę angażować się w określone praktyki rzeźnicze, aby zobaczyć, jakie ślady nacięć pozostały na kościach lub porównać poszczególne kawałki mięsa z różnymi przedstawieniami ikonograficznymi kawałków mięsa w przedstawieniach ściennych i tak dalej. Zatem na etapie analizy mamy do dyspozycji wiele różnych narzędzi.

Ostatnią fazą, pod wieloma względami najważniejszą i z którą wielu z nas w naszej branży ma problem, jest faza publikacji. I że wszystkie dane zebrane przez archeologów są znane tylko nielicznym, dopóki nie zostaną opublikowane. Publikowane drukiem lub coraz częściej publikowane cyfrowo, a gdy jest to najlepsze, publikowane cyfrowo jako dane typu open source, aby ludzie mogli zajrzeć i zobaczyć, jakie są wyniki zebrane z tej ogromnej ilości danych i zsyntetyzowane przez osoby najbardziej znane z nim w jego kontekście, ale następnie udostępnić go swobodnie społeczności interpretacyjnej na świecie.

Publikacja staje się zatem istotną częścią końcową procesu. To trochę o szerszym obrazie, geografii i skupieniu się na tym, co faktycznie robimy w terenie. Jest jeszcze jeden ważny artykuł, który mógłby przypominać geografii historyczną i o której moglibyśmy zrobić całą serię wykładów.

Ale tutaj, wspominając o tym bardzo krótko, innym narzędziem, którym dysponujemy, gdy chcemy zrekonstruować świat historyczny, kulturowy i społeczny, czyli świat starożytny, aby czytać teksty biblijne w tym kontekście, jest włączenie danych ze starożytnego Bliskiego Wschodu. Teksty i obrazy wschodnie. Starożytne teksty i obrazy z Bliskiego Wschodu. Zatem to, podobnie jak archeologia, jest przedsięwzięciem bardzo nowym, ponieważ wiele z tych języków odszyfrowano stosunkowo niedawno.

Tak więc, jeśli myślisz o egipskim, jestem pewien, że wszyscy kojarzą słynny Kamień z Rosetty, który zawiera dwie formy egipskie i jedną formę grecką i jedną z form egipskich, więc jedna jest Demotyczna, forma kursywy i drugim są egipskie hieroglify. Pismo hieroglificzne zaginęło w pierwszych wiekach naszej ery. Ludzie przestali pisać hieroglifami.

I ten język zaginął dla świata. Teraz Grecy poszli dalej, więc porównując grekę, zwłaszcza imiona w języku greckim, z imionami, które u Egipcjan były oddzielone od siebie kartuszem lub okręgiem, byli w stanie cofnąć się, używając mówionego języka koptyjskiego, aby pomóc im w określone dźwięki i słownictwo, aby w końcu złamać pismo hieroglificzne. Kiedy to osiągnięto, tysiące tekstów, które wcześniej były nieczytelne, stały się obecnie do dyspozycji uczonych na całym świecie.

Tak więc zdarzyło się to tylko w przypadku Champolliona w 1822 r. Tak więc Kamień z Rosetty został znaleziony przez Napoleona i utracony na rzecz Brytyjczyków podczas ich konfliktu w Egipcie w 1799 r., a potem w wyścigu o jego rozszyfrowanie większość przypisała uznanie Champollionowi w 1822 r. są zaangażowani inni. Kilkadziesiąt lat później Sir Henry Rawlinson zrobił to samo z językami mezopotamskimi, zwisając na linie przy napisie Behistun, zapisując i łącząc język staroperski z pismem klinowym używanym w języku akadyjskim.

A kiedy pismo klinowe zostanie złamane, mamy język akadyjski, akadyjski, niezależnie od tego, czy jest to asyryjski, czy babiloński. Później mamy język hetycki, który używa pisma klinowego, ale jest to zupełnie inny język, w rzeczywistości język indoeuropejski. Ale teraz mamy eksplozję ogromnych archiwów, napisów na ścianach ze starożytnego świata.

Mamy także obrazy egipskie z grobowców i pałaców. Podobnie, w Mezopotamii, wszystko to idzie w parze z eksplozją archeologii w połowie XIX wieku. Mamy więc ten pośpiech i eksplozję danych.

Moglibyśmy to dodać. Wspomniałem o hetyckim, ale także o północno-zachodnim semickim, różnych językach i dialektach północno-zachodnich semickich. Zatem w Fenicjanach, Moabitach, Hebrajskim, Aramejskim i Ugaryckim używa się pisma klinowego, ale jest to język alfabetyczny położony na północ od starożytnego Izraela, z tekstami z XIII wieku p.n.e., które wspominają postacie takie jak Baal i Aszera i nawiązują do motywów mitycznych, które widzimy interakcji w tekstach biblijnych. Mamy więc wszystkie te teksty, ten zalew tekstów z końca XIX wieku i początków XX wieku.

Kiedy staramy się zająć historią, kulturą i strukturami społecznymi starożytnego świata, mamy do czynienia z archeologią, ale jest ona otoczona odkryciami dokonanymi podczas badań archeologicznych, takimi jak te inskrypcje. Zatem przedstawiliśmy teraz krótkie wprowadzenie, a następnie w tym wykładzie omówiliśmy metodologie stosowane w naszym zaangażowaniu w świat starożytny. A teraz zajmiemy się historią starożytnego Izraela w jej kontekście.

Zatem, kiedy mamy do dyspozycji te narzędzia, kiedy patrzymy szczególnie przez pryzmat archeologii i rozumiemy, czym jest Biblia, czym jest archeologia, jak te rzeczy łączą się w naszej siatce trzech „C” uzupełniania, wyjaśniania i skomplikowane?

Zatem do tego przejdziemy dalej.

To jest dr Jonathan Greer w swoim nauczaniu na temat archeologii w Starym Testamencie. To jest sesja 2, Metody Archeologiczne.